

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Er/493/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815204756
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8815204756.2

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v exekučnej veci oprávneného: M. G., L..V.. W. XXX/A, XXX XX M., E.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 361 368 proti povinnému : L. N., S..XX.XX.XXXX, XXX XX A. XXX o vymoženie 1.911,63 eur s príslušenstvom, súdnym exekútorom JUDr. Michalom Brožinom, Exekútorský úrad Svidník

rozhodol:

I. Exekúciu **zastavuje**.

II. Oprávnený je **povinný** zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 4,15 eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Uznesením tunajšieho súdu, č. k. 11Er/493/2015 - 28 zo dňa 13.10.2015, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal právny zástupca oprávneného odvolanie. Odvolací súd uznesením 6CoE/45/2016-50 zo dňa 28.04.2016 potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.06.2016.

2. Súdny exekútor zaslal súdu návrh na priznanie trov exekúcie, ktoré boli súdu doručené dňa 18.03.2016. Tropy exekučného konania boli vyčíslené sumou 44,39 eur. (odmena 33,19 eur + hotové výdavky vo výške 3,80 eur + DPH vo výške 7,40 eur).

3. Podľa ust. 243h zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinných od 01.04.2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

4. Podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku (prvá veta), ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví.

5. Na základe vyššie uvedeného preto súd exekúciu zastavil.

6. V zmysle § 47 ods. 3, druhá veta Exekučného poriadku, do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

7. Podľa §196 Ex. por., za výkony exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

8. Podľa § 200 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§196). Oprávnený a exekútor má nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku. Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy konania.

9. Exekučný poriadok zakotvuje pravidlo, podľa ktorého trovy exekúcie zásadne má platiť a znášať povinný (ust. § 197 Exekučného poriadku). Z tohto pravidla, podľa ktorého trovy exekúcie zásadne má platiť a znášať povinný, existujú dve výnimky, kedy trovy znáša oprávnený. Prvá je, keď prišlo k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného (ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku), kedy existuje možnosť uložiť povinnosť hradiť trovy oprávnenému a druhá situácia, kedy je povinnosť zaviazat' oprávneného k náhrade trov exekúcie, nastane vtedy, ak je preukázané, že povinný je nemajetný (ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku). V danom prípade sa súd musel zaoberať otázkou, či zastavenie nezavinil oprávnený, a teda či nie je povinný znášať trovy. Súd dospel k záveru, že oprávnený vyvinul také konanie, ktoré znamenalo vznik exekučného konania a vznik trov, a taktiež nie je dôvod na to, aby trovy znášal povinný, ktorý bol v exekúcii úspešný. Oprávnený nepredložil žiadny exekučný titul, ktorý by spĺňal kritériá v zmysle exekučného poriadku a na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia, a teda zbytočne zapríčinil vznik trov exekúcie, nakoľko mohol a mal vedieť, že predložený exekučný titul nie je dostatočným exekučným titulom.

10. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd zaviazal k náhrade trov oprávneného, nakoľko tento zavinil neúspešnosť exekučného konania, keď nepredložil riadne exekučný titul, na podklade ktorého by mohla byť exekúcia vedená.

11. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), ak súdny exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

12. Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky, paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

13. Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky, paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

- a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,
- c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,
- d) doručenie exekučného príkazu,
- e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,
- f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,
- g) každé zisťovanie bydliska povinného,
- h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,
- i) každé zisťovanie účtu povinného,
- j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

14. Podľa § 22 ods. 1, 2 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Cestovné náhrady sa poskytujú podľa osobitného predpisu.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že k vydaniu poverenia nedošlo. Exekútor nemohol teda reálne začať vykonávať úkony exekúcie. Súd má za to, že exekútor má v zmysle aplikácie analógie legis, nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. V danom prípade si súdny exekútor nárok na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie neuplatnil, a ani z obsahu podania exekútora a vyčíslenia trov ako aj obsahu spisu nevyplýva, že by súdny exekútor spísal návrh na vykonanie exekúcie. Preto mu súd mohol

priznať v zmysle zákona len nárok na náhradu hotových výdavkov vo výške 4,15 eur (poštovné 3x1,15 eur + DPH 0,70 eur, spolu 1,38 eur).

16. Súdny exekútor si taktiež v časti náhrady hotových výdavkov uplatnil odmenu za náklady na kancelársky materiál vo výške 1,50 eur. Otázkou náhrady hotových výdavkov, konkrétne náhrady za kancelársky materiál rieši stanovisko Ústavného súdu SR I. ÚS 157/08-16 z 29. apríla 2008, kde je vyslovený názor, že „bežný režijný kancelársky materiál“ nie je výdavok hodný samostatného zreteľa medzi ktoré zákon demonštratívne zaraďuje cestovné, poštovné a telekomunikačné výdavky, či znalecké náhrady a poplatky. Z uvedeného pohľadu bežný kancelársky materiál, akými by mohli byť aj iné veci prirodzene potrebné pri vedení exekučnej administratívy, napr. perá, ceruzky, sponky, obalové prostriedky atď., sú síce výdavkami, avšak sa predpokladá, že náklady na ich obstaranie sú kryté práve výškou odmeny za výkon exekučnej činnosti najmä v paušálnej sume náhrad pri výkone jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Bežné náklady kancelárskych vecí preto ani zákonodarca nezaradil do výpočtu náhrad hotových výdavkov. Takými by sa mohli stať za predpokladu, že by dosiahli úroveň práve nie bežných a pritom nie nezanedbateľných, jasne identifikovateľných výdavkov nevyhnutných a teda aj účelových pri výkone konkrétnej exekučnej činnosti, alebo jej úkonov. Súd súdnemu exekútorovi preto nepriznal odmenu za kancelárske potreby vo výške 1,50 eur.

17. Súd teda nemohol z vyššie uvedených dôvodov priznať súdnemu exekútorovi sumu 33,19 eur, ktorú si súdny exekútor uplatnil podľa § 15 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení. Súd mal za to, že v danom prípade súdny exekútor nebol ešte súdom na vykonanie exekúcie poverený, preto ani nemohol vykonávať exekučnú činnosť, t.j. exekúciu. Exekučné konanie síce sa začína na návrh oprávneného, pričom začaté je dňom, kedy bol exekútorovi tento návrh na vykonanie exekúcie doručený, no vlastný výkon exekúcie však začína až udelením poverenia príslušného súdu až od vtedy je súdny exekútor oprávnený vykonávať ďalšie úkony v zmysle Exekučného poriadku. Úkony smerujúce k samotnému výkonu exekúcie môže súdny exekútor vykonávať až doručením poverenia. Je teda nesporné a logické, že do času vydania poverenia mu patrí len náhrada vzniknutých hotových výdavkov, keďže žiadne reálne kroky, či úkony k exekúcii neurobil a ani ich nemohol urobiť. Aj ustanovenie § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. hovorí o odmene za výkon exekučnej činnosti, t.j. exekúcie, nie exekučného konania. Exekúcia ešte začatá nebola a ani nemohla byť, keďže poverenie na vykonanie exekúcie nebolo súdom vydané. Obdobný záver možno nájsť aj napr. v uznesení Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 7Er/495/2015, uznesení Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 2Er/242/2015, uznesení Okresného súdu Čadca sp.zn. 4Er/190/2017, uznesení Okresného súdu Humenné sp.zn.11Er/304/2015.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.